

όρντινο

όρντινο, το, ουσ. [<ιταλ. ordina], διαταγή, παραγγελία: «εγώ δε δέχομαι όρντινο από κανέναν». **2.** στον πλ. **τα όρντινα**, τα κέντρα αποφάσεων: «τα όρντινα των Βρυξελλών, καλούνται να χαράξουν την αγροτική πολιτική των κρατών μελών για τα επόμενα χρόνια || ο ευρωπαϊκός επίτροπος της χώρας μας, έθεσε στα διάφορα όρντινα της Ένωσης το πρόβλημα των Ελλήνων πλημυροπαθών».

- *βγάζω όρντινο*, διατάζω ως αρχή, ως εξουσία: «έβγαλε όρντινο ο διοικητής να μην πάρει κανένας άδεια το Σαββατοκύριακο».

- *στέλνω όρντινο*, παραγγέλλω: «επειδή μ' αρέσουν πολύ τα τραχανά, έστειλα όρντινο στη θεια μου στο χωριό να μου στείλει μερικά».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας